

"Heb lief en zie niet om"

...zo luidt de mooie titel van een roman van Willem van Maanen die de Jodenvervolging tot thema heeft. Het is een motto dat geldingskracht heeft in vele situaties van ons leven.

Maar soms ook niet: soms kan het goed en zinvol zijn om te zien naar wat achter ons ligt.

Het einde van een kalenderjaar en het begin van een nieuw jaar is voor veel mensen een mooie gelegenheid. Sommigen van ons zien met liefde en dankbaarheid om naar het verstreken jaar, omdat het hun goeds heeft gebracht. Anderen zien liever niet om of kunnen alleen maar met pijn en verdriet terugblikken, omdat hun leven dit jaar op zijn kop is komen te staan.

Als ik zelf omzie, blik ik terug op een jaar waarin veel is gebeurd. Het was mijn eerste jaar als pastoor van de parochie Lumen Christi; een jaar waarin ik geleidelijk ben ingegroeid in het ambt en in het pastorale werk in het mooie Noordoost-Twente, al blijft er nog veel te doen. Voor Lumen Christi als kersverse parochie was het eveneens het eerste jaar. Vorig jaar om deze tijd ontving ik per aangetekende post het oprichtingsdecreet van de nieuwe parochie. Het was het resultaat van de inzet van vele bestuurders en vrijwilligers die ervoor hebben gezorgd dat de samenvoeging ondanks alle vragen, twijfels en moeilijkheden tot een goed einde is gebracht. Ik ben daar heel dankbaar voor. Natuurlijk zijn we hiermee niet in het koninkrijk der hemelen; het eigenlijke werk is pas begonnen. Maar in dit eerste jaar van de nieuwe parochie is er al veel bereikt. Het parochiebestuur, de locatieraden en de pastoraatsgroepen hebben een goede start kunnen maken en hebben al veel werk verzet. Op verschillende terreinen wordt goed en inspirerend samengewerkt. Dat biedt hoop voor de toekomst.

Dit jaar hebben we echter ook afscheid moeten nemen van diaken Matthias Overmeer en pastor Mathew Njezhukumkattil, van de eerste vanwege zijn gezondheid en van de tweede in verband met een nieuwe benoeming. Voor het pastoraal team betekende dit een flinke aderlating, maar achter de schermen wordt hard gewerkt aan versterking van het team. Ook hier is hoop het sleutelwoord, al moeten wij als pastores het komende jaar kritisch kijken naar de invulling en de verdeling van onze werkzaamheden. In onze kerkprovincie zien we dat pastorale teams steeds kleiner worden, maar dat het werk niet afneemt; de druk op pastores wordt dus groter.

Die druk was het afgelopen jaar extra groot door de berichtgeving over misstanden in de wereldkerk en ook in onze eigen kerkprovincie. De woede en het verdriet die wij pastores bij onszelf hebben ervaren, werd nog eens versterkt door de emoties die onder parochianen zijn losgemaakt. Vele gesprekken zijn er gevoerd, in vergaderingen en bijeenkomsten en werkgroepen, maar ook in de wandelgangen. En ondanks de kras op hun ziel die velen van ons hebben opgelopen, hebben de gebeurtenissen pastores en parochianen ook tot elkaar gebracht. Ze hebben ons doen concentreren op onze eigen roeping en verantwoordelijkheid. Ook waardering uitspreken voor alle parochianen die hun geloof en de Kerk ondanks alles trouw zijn gebleven.

'Heb lief en zie niet om.' Bij nader inzien is dat motto misschien toch niet zo geschikt om het jaar mee af te sluiten. Liever kies ik een motto van de heilige Augustinus: *Ama et fac quod vis* – 'Heb lief en doe wat je wilt.' Dat wil zeggen dat we alles wat we ondernemen met liefde moeten doen; alleen dan zal het vruchtbaar zijn. 'Als ik de liefde niet heb, ben ik niets,' zegt Paulus in zijn eerste brief aan de Korintiërs (hoofdstuk 13). Als we als parochianen, pastores, bestuurders, vrijwilligers gedreven worden door die liefde, dan wordt het vast een prachtig nieuw jaar.

Zalig Kerstmis en een gezegend Nieuwjaar,

pastoor Victor Bulthuis (Kerst 2010)